అల్లుడూ-ఆషాఢమాసం

"కృష్ణ"

''ఏవండీ నాకేవిటో భయంగా ఉందండీ ''

ఉరుము లేని పిడుగులా వచ్చిన ఆండాళమ్మ భయంగా, బేలగా భర్త ముఖంలోకి చూస్తూ చెప్పారు

పేపరు పఠనంలో మునిగిపోయిన సింహాచలంకి మొదటగా ఈ వాక్యాలకు అర్థం సరిగా బోధపడకపోయినా అర్థమైన మరుక్షణంలో ఆకాశ మంత ఆశ్చర్యంతో, తెరిచిన నోరు మూయడం కూడా మరిచిపోయారు

''హేవిఁటీ ? నీకు భయంగా ఉందా ?'' ఆయనగారు అనుభవించే అనంతమైన ఆశ్చర్యానికి అర్థం లేకపోలేదు –

ఆయనగారి ఇన్నేళ్ళ సంసార జీవితంలోనూ భార్య మరొకళ్ళను భయపెట్టడమే కానీ ఆమె స్వయంగా భయపడటం అనే విషయం ఆయన ఎరగరు

''నిజమేనండీ తలుచుకున్నకొద్దీ నాకేవిఁటో భయంగా వుంది '' ఈసారి సింహాచలంగారు ఫెళ్ళున నవ్వారు తలుచుకుని తలుచుకుని

''ఏవిఁటీ ? నీకు నీకు భయమా ?''

''ఏం మీకు అంత నవ్వులాటగా వుందేం ?'' ముక్కుపుటాలు ఎగరేస్తూ ఉరిమారు ఆండాళమ్మ గారు

సింహాచలంగారు మిగిలిన నవ్వును మింగేసి, ''బుద్ధిమంతుడైన భర్తగా'' మారిపోయారు

''ఆండాళ్ళూ ఎందుకూ భయం ?'' లోపలినుండి తన్నుకువస్తున్న నవ్వును బలవంతంగా మింగేస్తూ తాపీగా భార్యామణి యోగక్షేమాలు విచారించారు సింహాచలంగారు

''నిజమేనండీ తలుచుకున్నకొద్దీ నాకేదో భయంగా ఉందండీ ''

ఆండాళమ్మగారు తడిలేని పొడికళ్ళను పదే పదే ఒత్తుకున్నారు భార్య కంటతడి పెట్టడం చూసిన సింహాచలంగారు ''మంచి భర్త''లా వెంటనే కరిగి పోయారు

''ఏవిఁటి ఆండాళ్ళూ ? భయం ఏమిటీ ? తలుచుకోడవేమిటీ ?'' దగ్గరగా కూర్చున్న భార్యామణి భుజంమీద చెయ్యి వేస్తూ లాలనగా అడిగారు

ఈసారి ఆండాళమ్మగారు మరింత గట్టిగా ముక్కు చీదేశారే తప్ప విషయం చెప్పలేదు

''చెప్పు ఆండాళ్ళూ భయం ఎందుకూ ?''

''ఏవిఁటోనండీ, ఎంత సర్ది చెప్పుకున్నా నాకు భయం తగ్గడంలేదు ''

మొహానికి చెంగు అడ్డం పెట్టుకున్నారు ఆండాళమ్మగారు

ఇక తన కిష్టమైనప్పుడు తనంత తానుగా చెప్పడం తప్పించి అడిగినకొద్దీ ''జీడీల పాకం''లా మరింత బిగుసుకుంటుందని తెలిసిన సింహాచలంగారు తానూ ''విషాద ముద్ర'' అభినయిస్తూ ఉండి పోయారు

''మీరెందుకూ అలా ఉన్నార్సూ ?'' ఐదు నిముషాల తరువాత ముఖానవున్న చెంగును తొలగించి, భర్త ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగారు ఆండాళమ్మ గారు

''నాకు మాత్రం బాధగా ఉండదా ఆండాళ్ళూ ?''

''ఏవిఁటి మీకూ తెలుసా ?''

''ఏవిఁటి ?''

''ఖర్మ ఖర్మ విషయం తెలీకుండానే ఏడుపు ముఖం పెట్టుకు కూర్చున్నారన్నమాట ఇంత తెలివితక్కువ మొగుణ్ని నా మెడకు కట్టి మా నాన్న నా గొంతు కోశాడు దేవుడోయ్ చచ్చి ఏ లోకాన ఉన్నాడో దేవుడోయ్ '' ముక్కు చీదేస్తూ చచ్చిపోయిన తండ్రిని తలుచుకుని శోకాలుపెట్టారు ఆండాళమ్మగారు

గాలి, దుమ్మూ, ఉరుములూ, మెరుపులూ అన్నీ ఒకేసారి వచ్చి ఊపిరాడనట్లు ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యారు సింహాచలంగారు మాటా పలుకూ లేకుండా అర్ధాంగి వైపు చూస్తుండిపోయారు

''మన చంటిని చూస్తుంటే భయం వేస్తుం దండీ '' అంతలోనే గొంతు తగ్గిస్తూ అంది

''ఏవఁయిందే చంటికి ?'' సింహాచలంగారి పితృ హృదయం కంగారుపడింది

''ఏవిఁటోనండీ, మధ్యాన్నంనుండీ దాని వాలకం అదోలా ఉంది ''

''ఏం జరిగిందీ ?'' అని అడిగితే భార్య చెప్పదుగాక చెప్పదని అనుభవాల పాఠాలు నేర్చుకున్న సింహాచలంగారు మౌనమే మందులా భార్య వంక చూశారే తప్ప అడగలేదు

''మధ్యాహ్నం ఏం జరిగిందో తెలుసా ?''

ఏం జరిగిందీ అని అడగలేదు సింహాచలంగారు ఆండాళమ్మగారు, భర్త ఏం జరిగిందీ ? అని అడుగుతారేమో అని ఎదురుచూసి అతను అడగక పోవడంతో తానే తిరిగి మొదలుపెట్టింది

''ఇవ్వాళ ఎలాగూ శనివారం, చంటికి కూడా ఇష్టం కదాని కాస్త పప్పు నానవేశానా చంటి దాని మొగుడు వ్రాసిన ఉత్తరం చదువుకొంటుంది గదిలో మంచంమీద పడుకుని నేనేమో వంట గదిలో పప్పు రుబ్బుతున్నానా ''

తరువాత ఏమయిందన్నట్లుగా కుతూహలంగా వింటున్నారు సింహాచలంగారు మౌనముద్రతో

''నేను పప్పు రుబ్బి బయటికి వచ్చేప్పటికి చంటి గది తలుపులు బిగించుకుని లోపల కూర్చుం దండీ

''రావే అమ్మాయ్ రెండు గారెముక్కలు తిందువుగానీ'' అని పదిసార్లు పిలిస్తేగానీ బయటికి

రాలేదంటే నమ్మండీ వచ్చేప్పుడు జాగ్రత్తగా గది తలుపులు గొళ్ళెం పెట్టుకుని మరీ వచ్చింది

"అమ్మా, నేను గదిలో కూర్చుని తింటానే" అంటూ వేసిన రెండు వాయల గారెలూ "పాతిక" పైచిలుకే ఉంటాయి ప్లేట్లో సర్దుకుని వెళ్ళి పోయింది పాతిక పైచిలుకే అంటే నమ్మండి ఆశేగానీ దీని ముఖం ఇన్ని తింటుందా అనుకున్నాను సుమండీ కాసేపటిలో ఖాళీ ప్లేటు పట్టుకొచ్చిందండీ, "మరి కాసిని ఉన్నాయే అమ్మా " అంటూ అప్పటినుండీ దాన్ని చూస్తుంటే నాకు భయంగా వుందండీ అన్ని గారెలు తిన్నదంటే దాన్నేమీ పట్టలేదు కదా అసలే ఆషాఢ మాసం మొగుడు కూడా దూరంగా వున్నాడాయిరి " ముక్కు చీదేశారు ఆండాళమ్మగారు

"నీ ముఖం " అనబోయి నాలుక్కొరుచుకుని, "ఉప్పే దాందేముంది ఆండాళ్ళూ, గారెలు రుచిగా వున్నాయేమో! తిని వుంటుందిలే దానికే ఇంతగా భయపడితే ఎలా ? నీ వంటకం రుచి నాకు తెలేదూ అబ్బో అబ్బో " సింహాచలంగారు ఉప్పేయ డానికి ప్రయత్నించారు

మరోసారి, మరోసారి లయితే "ఛాల్లెండి సంబడం" అంటూ ముక్కూ మూతీ ముప్పై వంకర్లుతిప్పుతూ విసురుకునేవారు ఆండాళమ్మగారు కానీ ఇప్పుడేమీ పట్టనట్లుగా,

"అది కాదండీ, గారెలు తిన్నందుకే అయితే ఇంత భయం ఎందుకూ ? సాయంత్రం స్నానానికి వెడుతూ జాగ్రత్తగా గదికి తాళం వేసుకుని తాళాలు తీసుకుని మరీ వెళ్ళిందండీ తలారా స్నానంచేసి తెల్లచీర, తెల్లజాకెట్టూ, బుట్టెడు పువ్వులూ, ఇంత బొట్టూ పెట్టుకుందండీ తిరిగి గదిలోకి వెళ్ళి 'ధన్'మంటూ తలుపులు వేసిందండీ దాన్ని చూస్తే నాకు భయంగా ఉందండీ "

"నీ దంతా ఒట్టి భ్రమ ఆండాళ్ళూ! గదిలో ఏం వుంటుందీ ? నీ పిచ్చికాకపోతే ? అమ్మాయికి బుద్ధి పుట్టి వుంటుంది, కట్టుకుని వుంటుంది దానికేనా ఇంత భయం "

"అంతే ననుకుంటున్నారా ?"

"ఇంకా ఏవిటీ?" అనలేదు సింహాచలంగారు

ఆయన సాంసారిక జీవితం సర్వీసు ఇరవై ఏళ్ళు నిజ భార్యామణితో ఎప్పుడు ఎలా వ్యవహ రించాలో ఆయనకు కొట్టినపిండి

"ఇందాక గ్లాసుతో పాలు ఇద్దామని గది ముందుకు వెడుదునుగదా గదిలోనుండి చిట్టి పకపకా నవ్వుతుంది నాకు చెమటలు పట్టాయంటే నమ్మండీ ఇదేదో గాలి చేష్టకాకపోతే అమ్మాయి ఒక్కతే గదిలో కూర్చుని పిచ్చి పట్టినట్లు ఒక్కతే ఎందుకు నవ్వుకుంటుందీ ?"

"నువ్వు సరిగ్గా విన్నావా ?" అనుమానంగా అడిగారు సింహాచలంగారు

"అయ్యో ఖర్మ నా రెండు చెవులారా విన్నాను తలుపులు తట్టి పిలుద్దునా, తలుపుల మధ్య తలకాయ పెట్టి "ఏవిటే ?" అంది పాలగ్లాసు అందించి, "ఏవిటే ఒక్కదానివీ కూర్చుని నవ్వుకుంటున్నావూ " అంటే "నేనెప్పుడు నవ్వానూ ? దయ్యం నవ్విందేమో " అందండీ మళ్ళా గట్టిగా నవ్వుతూ "ఒక్కదానివీ లోపల ఎందుకూ ? బయట కూర్చుందాం రారాదూ ?" అంటే ఏమందో తెలుసాండీ ?"

"ఏవందీ ?" ఈసారి అడక్కుండా వుండలేక పోయారు సింహచలంగారు

ఆండాళమ్మగారు కూడా ఇప్పుడు భర్తను తికమకపెట్టే మూడ్‌లో లేదు

"నా దేవుడు లోపలుంటే నేను బయటెలా వుంటానూ ?" అందండీ

"దేవుడెవరే ?"

"అదేనండీ ఇందాకట్నించీ నేను చెప్పడంలా? దేవుడంటే దయ్యం కామోసు నేను చెప్పడంలా ఇదంతా గాలి చేష్టే అమ్మాయిని బయటికి పిలిచి దగ్గర కూర్చోబెట్టుకుని ఆంజనేయ దండకం అన్నా చదవండీ రేపు గురువారం ఫకీరును పిలిచి అంత్రం కట్టిస్తాను '

సింహాచలంగారికీ తికమకగా ఉంది భార్య ఇన్ని గుర్తులు చెబుతూంటే "కాదూ" అని కొట్టివేయ లేకపోయారు

"ఆండాళ్ళూ, అమ్మాయిని ఒకసారి ఇలా పిలువు అసలు విషయం ఏమిటో కనుక్కుందాం " ఏదో ఆలోచిస్తూ అన్నారు సింహాచలంగారు

"అమ్మబాబోయ్ దాని గది గుమ్మం దగ్గరికి వెళ్ళాలంటేనే నాకు కాళ్ళూ చేతులూ గజగజ లాడుతున్నాయండీ "

భార్యను అంతగా భయపెడుతున్న ఆ దయ్యం పట్ల ఓ క్షణకాలం గొప్ప గౌరవ భావంతో నమస్క రించారు సింహాచలంగారు మనస్సులోనే

"నేనూ వస్తాను పద అమ్మాయిని చూద్దాం "

"పదండి " అనుసరించింది ఇల్లాలు

సింహాచలంగారూ,ఆండాళమ్మగారూ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ చంటి గది గుమ్మం ముందుకు వచ్చారు

గది తలుపులు వేసి వున్నాయి

గదిలో లైటు వేలగడం లేదు

కాసేపు తలుపులకు చెవులు ఆనించి మరీ విన్నారు లోపలినుండి ఏ శబ్దమూ వినిపించలేదు

"ఏముందీ ? నీ పిచ్చిగాని అమ్మాయి పడుకుని వుంటుంది" అన్నట్లు చూశారు సింహాచలంగారు భార్యవంక

ఇంతలోనే ఉన్నట్లుండి గదిలోనుండి, చంటి నవ్వు పక పక మంటూ వినబడింది

"నేను చెప్పానా ?" అన్నట్లు చూశారు ఆండాళమ్మగారు ఈసారి చంటి గొంతు మగ గొంతులా, "అహ అహ " లాడటంతో గది బయటనిలుచున్న ఆండాళమ్మగారూ, సింహ చలంగారూ ఉలిక్కిపడి నిటారుగా అయ్యారు

మాయాబజారు సినిమాలోని మాయా శశిరేఖ గుర్తుకు వచ్చింది ఇద్దరికీ ఒకేసారి

ఈసారి ఆండాళమ్మగారు సింహాచలంగారికి దగ్గరిగా జరిగి భయంగా అతని చెయ్యి పట్టుకుంది

పెళ్ళయిన తొలి దినాల్లో ఎప్పుడో ఆమె అలా బేలగా ప్రవర్తించిన సంఘటనలు ఒకటి రెండున్నాయి తప్పితే, ఈ మధ్యకాలంలో అందరూ ఆమెను చూస్తేనే జంకుతారు తప్ప ఆమెను భయ పెట్టే ప్రాణి ఈ భూప్రపంచంలో పుట్టలేదు ఇక ముందు పుట్టబోదని కూడా సింహాచలంగారి గాఢ నమ్మకం అతని ప్రగాఢమైన నమ్మకాని వమ్ము చేస్తూ ఈ నాటికీ దయ్యం అవతరించింది

గది గుమ్మం ముందు దంపతులు తలుపుకు చెవి ఆనించి మరీ వింటున్నారు

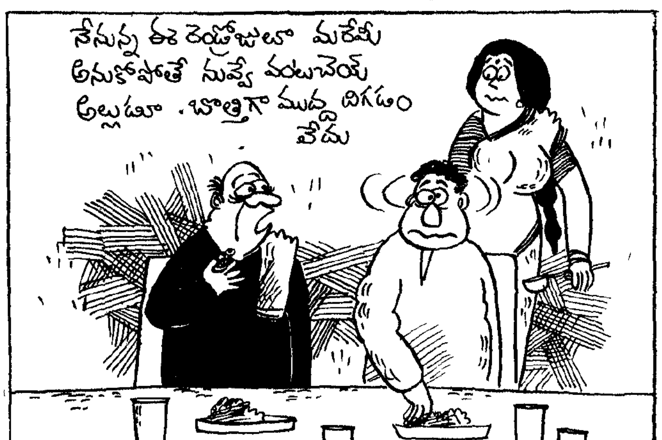

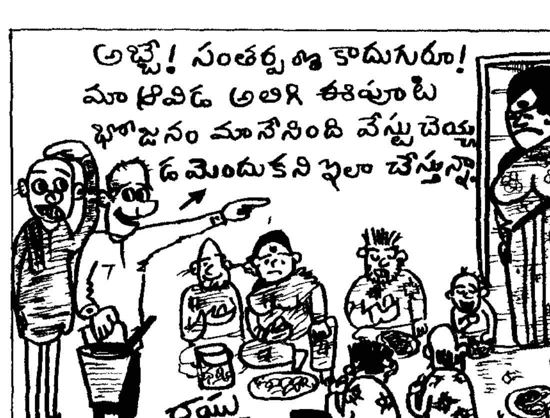

ఈసారి చంటి నవ్వు "పక అహఁ పక అహఁ "గా వినిపించి మరీ బెంబేలెత్తిపోయారు దంపతులు

"హుష్ అబ్బ ఊఁ పక పక అహఁ అహఁ " గదిలో ఎవర్త్రైనా ఉన్నారా ?

ఒక్క క్షణం సింహాచలంగారి గుండె దడదడలాడింది ఆ మరుక్షణంలోనే తన కలాంటి పాపిష్టి ఆలోచన వచ్చినందుకు తనను తాను తిట్టుకున్నారు

ఛీ ఛీ తన చంటి అలాంటిది కాదు నా తల్లి దగ్గర అలాంటి పాపిష్టి లక్షణాలు లేవు

మరి ? లోపల ఎవరితో మాట్లాడుతుందీ ? "చంటీ చంటీ " దబదబా తలుపులు బాదారు సింహాచలంగారు

"ఏవిటి నాన్నా ?" అందే కానీ లోపల ఉన్న చంటి వచ్చి తలుపు తియ్యలేదు

"చంటీ తలుపు తియ్యమ్మా "

"ఏవిటి నాన్నా ! నాకు నిద్రొస్తుంది " లోపల చంటి గారాలు పోయింది

"పని ఉంది ఒక్కసారి తలుపు తియ్యమ్మా "

"అబ్బ ఉండు నాన్నా " చంటి వచ్చి తలుపు తీసి తలుపుకు అడ్డంగా నిలబడింది

ఆండాళమ్మగారూ, సింహాచలంగారూ సగం తెరుచుకున్న తలుపులోనుండి లోపలికి తొంగి చూశారు

"ఏవిటి నాన్నా, చూస్తున్నారూ ?"

"ఏవీఁలేదమ్మా గదిలో ఎక్కడయినా కురుస్తుందేమో చూద్దామనీ "

చంటి పకపకలాడింది

చూశారా చూశారా అన్నట్లుగా చూశారు ఆండాళమ్మగారు

"ఇప్పుడు వర్షం రావడంలేదు కదు నాన్నా గదిలో ఎక్కడ కురిసేదీ ఎలా తెలుస్తుందీ ?"

ఈలోపుగా ఆండాళమ్మగారూ, సింహాచలంగారూ, కూతురు అడ్డుగా నిలబడే ఉన్నా ఎలాగో చొరవ, చోటు చేసుకుని లోపలికి వచ్చారు

"మీ నాన్నదంతా చోద్యమే అమ్మాయీ ! అమ్మాయి పడుకుంటుందీ ఇప్పుడేం చూస్తారూ అంటే 'గదిగోడ ఎక్కడో క్రాక్ ఇచ్చిందీ, అది వర్షాలు ఎక్కువ కాకముందే బాగుచేయించాలి, రేపు పనివాళ్ళను పిలుస్తానూ ' అంటూ నిలవకుండా వచ్చారు "

ఈలోపు సింహాచలంగారు మరో ద్వారం లేని గదిగోడలూ, బీరువాలూ, ఇంటికప్పూ, గది కడిగితే నీళ్ళు పాయే తూములూ, వగైరా వగైరాలు కళ్ళతోనే వెదికి ఏమీలేదన్నట్లు కళ్ళతోనే భార్యకు సైగచేశారు

"నేను చెప్పలా ఇది గాలిచేష్ట" అన్నట్లు భర్తవంక సాభిప్రాయంగా చూసింది భార్య

"అమ్మాయ్ ఇందాక నీ గదిలోనుండి ఎవరివో మాటలు వినిపిస్తున్నాయెవరివి ?"

"నావేనమ్మా " అంది నవ్వుతూ చంటి

"ఎవరిదో మగగొంతు కూడా వినిపించిందీ ." సందిగ్ధంగా అడిగారు సింహాచలంగారు

"అదా నాన్నా అది అది " సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగిపోతూ చెప్పలేకపోతున్న కూతురి వంక అయోమయంగా చూస్తుండిపోయారు దంపతులు

సింహాచలంగారికి బాధ్యత గల తండ్రిగా బిపి పెరిగితే ఆండాళమ్మగారికి గాలిచేష్ట గుర్తుకువచ్చి గుండెపోటు హెచ్చింది

"ఎవరే చంటీ " ఆండాళమ్మగారే తేరుకున్నారు ముందుగా

"మరీ మరీ "

"మరి " కూతురికి మరో "మరి" అందించి ఆమె చెప్పే జవాబు కోసం ఆతృతగా చూస్తున్నారు

"అదీ మీ అల్లుడుగారూ, నేనూ మాట్లాడుకుంటుండగా టేప్‌చేసి పెట్టుకున్నానమ్మా ఇప్పుడదే పెట్టుకుని వింటున్నాను" చంటి సిగ్గుల మొగ్గ అవుతూ తల వంచుకుంది

కూతురికి అల్లుడిమీద వున్న ప్రేమకు మురిసిపోయి, మురిపెంగా ముసిముసి నవ్వులు నవ్వారు మొగుడివేపు చూస్తూ ఆండాళమ్మ

పెద్ద బరువు దించుకున్నట్లుగా తేలికగా నిట్టూర్చారు సింహాచలంగారు

"నేను చెప్పలేదుటండీ ఏమీ ఉండదని మీ కంగారూ మీరూ పదండి పదండి అమ్మాయి పడుకుంటుందో ఏమో పడుకోమ్మా చంటీ మీ నాన్నకు అన్నింటికీ కంగారే "

తెల్లబోయి చూడలేదు సింహాచలంగారు మామూలు భర్తలా, ఆయన ఇరవై ఏళ్ళ సర్వీసులోనూ భార్య ఎప్పుడెలా మాట్లాడుతుందో ఆయనకు సుపరిచితమైన విషయమే అందుకే జ్ఞానిలా చిరునవ్వు నవ్వుతూ గడప దాటారు వెనకనే తలుపులు మూసుకుంది చంటి

* * *

"చంటీ "

"ఊఁ అబ్బ ఇప్పుడేకదండీ నిద్రపోయింది '

గారాలుపోతూ మూలిగింది చంటి భర్తకు దగ్గరగా జరుగుతూ

"దానిక్కాదులే "

"దేనికీ ?"

"చంటీ, నేను 'బాత్‌రూం'కి వెళ్ళాలి "

చంటి పూర్తిగా కళ్ళు తెరిచింది

"ఎలాగండీ బయట గుమ్మంలో అమ్మా – నాన్నా పడుకున్నారు అమ్మ చూస్తే కొంప మునుగుతుంది "

"ఎలా చంటీ, నేను అర్జంటుగా 'బాత్‌రూం'కు వెళ్ళాలి "

భర్త అవస్థ అర్థం అయింది చంటికి ఎప్పుడో సాయంత్రం అనగా వచ్చినవాడు ఇంత వరకూ ప్రకృతి ధర్మాలు తీర్చుకోకుండా ఎలా ?

కానీ ఏం చెయ్యడానికీ ఆమెకు పాలుపోడంలేదు ఇద్దరూ ఇలా దొంగ బ్రతుకు బ్రతకవలసి వచ్చినందుకూ, దానికి కారణమైన ఆషాఢ మాసాన్నీ, ఆషాఢ మాసంలో అత్తా – క్రొత్తల్లుడూ గడప దాటరాదంటూ ఆచారాలు పెట్టిన పెద్దలనూ, వాళ్ళ బాబులను కూడా సింగిల్‌గానూ, కంబైన్డ్‌గానూ కాసేపు తిట్టుకున్నారు

తిట్టుకుంటూ కూర్చున్నా "అవసరం' తీరలేదు సరిగదా, బాత్‌రూం అవసరం క్షణ క్షణానికీ ఎక్కువవుతూ వచ్చింది

"ఏవండీ, అమ్మా వాళ్ళు పడుకున్నట్లున్నారు జాగ్రత్తగా వెళ్ళి వస్తారా ?"

"సరే " అన్నట్లుగా తల ఊపాడు సుబ్బారావు

చంటి వెళ్ళి గది తలుపులు తెరచి బయటికి తొంగి చూసింది బయట వరండాలో తల్లీ–తండ్రీ నిద్రలో వున్నారు ఇక వెళ్ళమన్నట్లుగా భర్తవంక చూసింది

డిమ్‌గా వున్న బెడ్‌లైట్ల కాంతిలో ఏమీ కనిపించడంలేదు సుబ్బారావు అడుగులో అడుగు వేస్తూ గుమ్మం వరకూ వచ్చాడు బెడ్‌లైట్ కాంతి మందగించడంతో అక్కడంతా చీకటిగావుంది మంచంమీద మావఁగారూ, మంచం ప్రక్కనే చాప మీద అత్తగారూ పడుకున్నారు

అత్తగారు వెల్లకిలా పడుకుని చిన్నగా గురక పెడుతున్నారు అత్తగార్ని చూడగానే చిన్నప్పుడెప్పుడో బొమ్మల పుస్తకంలో చూచిన "పూతన" గుర్తుకు వచ్చింది సుబ్బారావుకు అంతే కాళ్ళు గజగజ వణికాయి

అతని కాళ్ళు వణకడమేమిటీ, వణికిన ఆ కాలు అత్తగారి చేతిమీద ఎడటమేమిటీ, ఆ వెంటనే అత్తగారు "అయ్య బాబోయ్ దొంగ సచ్చినాడు దొంగ సచ్చినాడు" అంటూ కేకలు పెడుతూ లేచి తల క్రింద పెట్టుకున్న దుడ్డుకర్రతో దొంగగారి కాళ్ళమీద బలంగా ఒక్కటి వేయడమేమిటీ "చచ్చాన్రోయ్ దేవుడోయ్ " అంటూ సుబ్బారావు "చావుకేక" పెట్టడమేమిటీ – అన్నీ క్షణాలమీద జరిగిపోయాయి

"అయ్యో అయ్యో " అంటూ చంటి గదిలోనుండి పరుగెత్తుకు రావడమూ, నిద్ర మత్తులో ఉన్న సింహాచలంగారు కంగారుగా లేచి లైటు వేయడమూ మరుక్షణంలో జరిగాయి దొంగగార్ని మరో దెబ్బ వేసేందుకు సిద్ధంగా కర్ర పట్టుకుని, "మహిషాసుర మర్దినిలా" ఉన్న ఆండాళమ్మగారు నేలమీద పడి ఉన్న దొంగగార్ని చూసి నోట మాట రాక కర్రవదిలేసి నిలువు గుడ్లేసుకుని నిలబడిపోయింది

చంటి సుబ్బారావు కాళ్ళదగ్గర కూర్చుని ఏడుస్తోంది దొంగగారి గొడవకు చుట్టూ చేరిన నలుగురూ నేలమీద పడివున్న ఆండాళమ్మగారి అల్లుడ్ని చూస్తూ విషయం అర్థం కాక తెల్లబోయారు

సుబ్బారావు నేలమీద నుండి లేవడానికి ప్రయత్నిస్తూ విలవిల లాడిపోయాడు బాధతో

సుబ్బారావు బాధ చూస్తున్న నలుగురూ కాలు ఎముక విరిగి వుంటుంది–ఆండాళమ్మగారి దెబ్బంటే సామాన్యమా ? అనుకున్నారు సానుభూతిగా

నీటి తూములతోసహా అన్నీ వెదికిన తను మంచంక్రింద వెదకడం మరిచిపోయిన విషయం జ్ఞాపకం వచ్చి తన పొరపాటుకు నొచ్చుకున్నారు సింహాచలంగారు ఆండాళమ్మగారు అల్లుణ్ణి దొంగ అనుకుని కొట్టిందని గ్రహించిన ఇరుగూ పొరుగూ, "అయ్యో పాపం ఇది ఆషాఢమాసం కదూ " అనుకున్నారు సానుభూతిగా ★